

Voorstelling: "Hoteltsimmer mit doebbele bezatssoeng"

Door: Volkstoneel Kerkrade

Gezien op: 26 oktober 2013

Regie: Jolanda Jonkers

Jury: Tim Gladdines

ALGEMEEN

"Hoteltsimmer mit doebbele bezatssoeng" is een echte klucht, met veel personages, veel deuren, veel op- en afgangen en veel verwarringen. De personages zijn karikaturaal, maar dat hindert niet. De plot wordt naarmate het stuk vordert steeds ingewikkelder en ongeloofwaardiger, maar ook dat hindert niet. Het publiek kan erom te lachen en gelachen hebben ze die 26^e oktober zeker. Missie geslaagd dus!

DECOR en AANKLEDING

Wat bij aanvang als eerste de aandacht trekt is het decor. Wat een enorme buhne! Wat een ruimte, wat moet het heerlijk zijn om in zo'n grote zaal te mogen spelen. Het decor laat de lobby van een hotel zien, met zitjes en een balie. Op het tweede plan zien we hotelkamers, maar die zijn niet uitgelicht en dus blijkbaar nog niet 'in gebruik'. Het decor is realistisch en functioneel. Het is verzorgd en het klopt. De kleuren (bruin en beige) zijn naar mijn smaak een beetje saai.

De oplossing voor de hotelkamers op het tweede plan is niet heel mooi maar wel begrijpelijk en handig: de muren grenzend aan de gang zijn open gelaten, je ziet alleen de deurstijlen. Daardoor wordt het geheel wel een beetje wiebelig maar je kunt nu wel vrijwel altijd zien wat de spelers doen en dat is natuurlijk wel belangrijk. Jammer dat de deurklink van een van de deuren losschoot, al werd dat probleem door de spelers meteen erg goed opgelost. Maar bij zo'n deuren-klucht moeten de spelers het decor volledig kunnen vertrouwen!

Wat me opviel was dat de geluidsversterking op het tweede plan veel beter was dan op het eerste plan.

De tussenmuziekjes zijn erg raak gekozen: lijzige liftmuziek.

De kostuums zijn realistisch en prima gekozen. Het dikmaakpak van Lilly werkt erg komisch. Het groene 'surfpak' (?) van Ted begrijp ik niet goed.

SPEL

Ik kon merken dat de meeste spelers veel ervaring hebben en dat mist zijn uitwerking niet. Het stuk begint al meteen met pit en dat is erg prettig. In de hele voorstelling wordt vrij sterk en met overgave gespeeld, door mensen die daar zichtbaar plezier in hebben.

Op de beste momenten klopt alles: spel, vaart en timing. Die momenten zijn er gelukkig vaak. Een deur open doen, precies op het moment dat iemand anders door het sleutelgat loert; zogenaamd per ongeluk tegen elkaar opbotsen, etc.

Toch kreeg ik af en toe ook het gevoel dat het samenspel niet vlekkeloos verliep, dan was het allemaal ietsje slordig en dat deed afbreuk aan het tempo-ritme. Wil een klucht optimaal komisch werken, dan moet het spel optimaal getimed worden en ik weet zeker dat de meeste spelers van deze groep dat kunnen. Ik kreeg niet de indruk dat er mensen waren die hun tekst niet goed beheersten, daar lag het dus niet aan. Op heel wat momenten werd er net niet goed aangesloten op elkaar, werd er iets te vroeg gereageerd zodat teksten door elkaar heen gingen, of werd er naar mijn idee onnodig tekst herhaald. Dat is allemaal niet zo heel erg, maar toch ook jammer omdat daarmee – voor mij – het puntje op de I ontbreekt. Het zit hem volgens mij in het reageren. Alles wat er gebeurt is een reactie op iets. De reactie kan zo groot zijn als je maar wil, edoch hij komt altijd voort uit de ander of de gegeven situatie. Als je slordig wordt speel je slechts de afspraak en dan neem het publiek niet echt mee.

Als je zoveel werk maakt van je decor, aankleding, kostuums, pr, en je mag in zo'n prachtige, grote zaal spelen, dan mag je – vind ik – je spel niet slordig laten zijn. Vooral de opbouw naar het einde toe mist hierdoor wat van zijn effect.

Het zit hem bijvoorbeeld ook in de timing van het open en dicht doen van de deuren. Soms wordt er al gesproken in de klap van een deur die dichtgaat. Dat lijkt een detail, maar het is wel een belangrijk detail. Ook zag ik soms door een openstaande deur heen iemand voorbij lopen die daar volgens mij niet hoorde ...

Paula

Je speelt vol overgave een mooie combinatie van frustratie en hartstocht! Heerlijk hoe je je erin stort. Fijn om naar te kijken.

Richard

Dit is van zichzelf een vrij neutraal personage, met weinig karaktertrekken. Desondanks speel je hem met veel gemak en bravoure. Je had deze Richard best iets specifiek mogen meegeven, bijvoorbeeld in zijn manier van doen of spreken. Je stem is een beetje hees waardoor de verstaanbaarheid soms in gevaar komt.

Lilly

Wat een mimiek en wat een humor! Je speelt deze rol met je hele lichaam en je stem knalt door de zaal – heerlijk is dat. Telkens als jij opkomt, krijgt het stuk een energieboost. Te gek kostuum!

Hans

Heel fijn om naar te kijken, je speelt heel beheerst. Precies goed in je schichtige verlegenheid en onhandigheid. Je kunt erg grappig schrikken.

Receptioniste

Leuke keuze om haar zo traag te laten zijn, al is het ook een valkuil omdat je daarmee een beetje de vaart uit de het stuk haalt. Het roepen om de manager is een goede terugkerende grap.

De ober

Je speelt hem strak en precies en dat verdient een compliment. De rol van 'valse nicht' en de homograppen her en der, zijn naar mijn smaak wat cliché – al werkt dat natuurlijk altijd wel goed.

Jennifer

Je opkomst (in vermomming) is erg snel al weer voorbij, dat had je misschien iets meer kunnen uitbuiten. Prima gespeelde, kleine rol. Ook voor jou geldt: een van zichzelf neutrale rol, mag je best – voor je eigen lol – iets specifiek meegeven. Een loopje, een manier van doen of praten, een tic.

Manager

Leuke hoge status, geloofwaardig gespeeld. Je stijgende verwarring en verbazing zijn heel mooi.

Kamermeisje

Een dienstbare, sympathieke kleine rol. Je stem is vrij zacht; je mag van mij veel brutaler worden.

Ted

De rol is leuk in zijn verwarring en verbazing. Je laat alle absurde situaties heel mooi over je heen komen.

SAMENVATTEND

“Hoteltsimmer mit doebbele bezatsoeng” is een fijne klucht, met vaart en verve gespeeld door kundige en veelal ervaren acteurs. Als alle spelers wat preciezer waren geweest in hun timing en iets meer hadden samengespeeld, was het succes van de voorstelling nog groter geweest.

Tim Gladdines
30 oktober 2013